

Hej

Washington den 9. august 2016

Så er første del af vores Amerika-tur ved at være overstået. Alt ligner meget Europa - blot større. Brutalis hører til i den lille ende på campingpladsen. Ja, selv jeg sygner hen i visse sammenhænge. Jeg har så også undladt at leje de populære golfvogne til intern transport mellem poolen – restauranten – motorhomen. Ja nogle benytter sig også af campingpladsens hundelufter, så overvægtige Fido kan få plads til at deltage i families over spiseri. Her kan jeg så ikke følge med, selv om det måske ser sådan ud.

Brutalis landede i Halifax, Canada for et par måneder siden med fuld musik. Sømandene synes ikke de ville besvære sig med at slukke lyset, så ingen strøm var der nok af. Canadierne er generelt meget hjælpsomme - har vi oplevet - så med lidt starthjælp kom vi i gang.

Den første måned brugte vi i Canada på at besøge de store byer (i Ottawa sammen med Obama og Canada Day) og

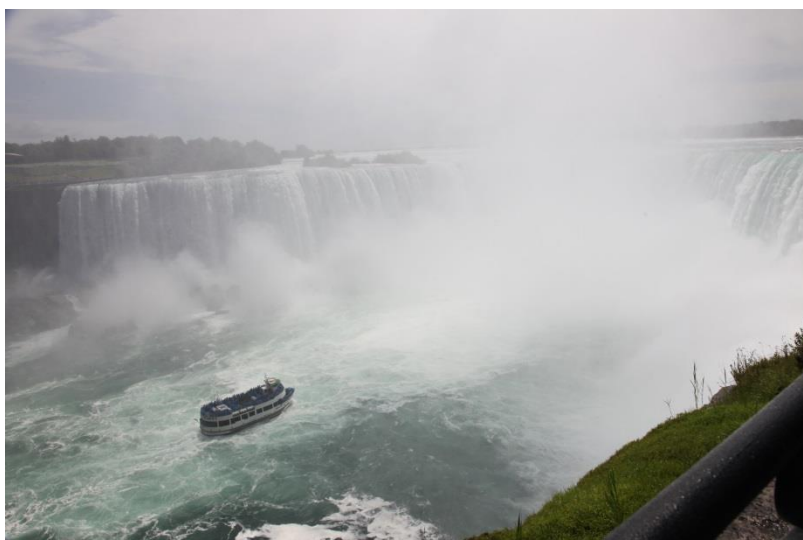
nogle nationalparker – noget af tiden med min søster og svoger i deres lejede autocamper. Deres selskab havde vi også glæde af den

første tid i USA, hvor vi besøgte Boston og omegn – selv om de ind i mellem sejlede deres egen sø.

Vi benytter os i stor udstrækning af offentlige transportmidler i byerne. Modsat den højt værdsatte bilpark som jo giver frihed, er de offentlige transportmidler ikke altid betids vedligeholdet/udskiftet. En aften efter mørkets frembrud gik turen med bus

hjem fra Ottawa. Heldigvis er busserne hule for det satte i med tordenvejr og fik gæsterne til en udendørs koncert til at flygte mod hjemmet. Bussen blev fyldt op til bristepunktet med dyng våde unge piger. Det var åbenbart for meget. Motoren stoppede på motorvejen. Chaufføren fik den i gang igen, indtil nogle hundrede meter fra vores stoppested. Alle forlod køretøjet og fortsatte til fods. Niagara Falls er også et besøg værd når man nu alligevel er på de kanter.

De sidste knap tre uger har vi opholdt os i Washington. Dels er der samlet nogle interessante attraktioner og dels parkerer vi Brutalis her indtil anden del af turen går i gang – primo oktober er planen.

Sikkerheden er særdeles høj så der skal anmodes om en invitation til de centrale bygninger. Det er lykkedes at få en invitation til U.S. Capitol (som vi med stor fornøjelse har besøgt) og til Pentagon. Det halter meget med en invitation til Det Hvide Hus, men en guide på campingpladsen og den danske ambassade arbejder på sagen. Ambassaden har dog sendt et høfligt afslag, men da Danmark er bedste venner med USA, så synes jeg godt de kunne invitere os inden for i Det Hvide Hus på en kop te og en

småkage. Jeg har derfor forespurgt ambassaden, om ikke de har en god kontakt i det mindste til en senator. Det kan være nøglen til et besøg i et af verdens mest berømte bygninger. Vi får se om det lykkes. Bliver det uden te og kage er det helt ok.

Marine Corps Silent Drill Team har base i Washington

og vi havde forleden fornøjelsen af at overvære en imponerende Sunset Parade. Det meste af tiden har vi ikke haft problemer med at holde varmen – snarere tvært i mod. Vi glæder os nu meget til at

komme hjem – også til en evt. god sensommer.

Mange hilsner fra Vibeke og Kristen

PS. Jeg lægger ind imellem billeder på Instagram. Hvis det har interesse - ligesom hvis der **ikke** er interesse for vore postkort - så sig endelig til.

